

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyní Mgr. Katarínou Kuhnovou v právní věci žalobkyně: **D [redacted] O [redacted]** narozená **[redacted]** bytem **[redacted]** zastoupené JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, číslo osvědčení ČAK 10878, se sídlem Brno, Těsnohlídkova 9, 613 00, proti žalované: **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, IČ: 00025429, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10, Praha 2, o zaplacení **200.000,- Kč s příslušenstvím**,

t a k t o :

- I.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni **50.000,- Kč** s úrokem z prodlení ve výši 8 % ročně z této částky od 5. 6. 2010 do zaplacení a dále ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů, přičemž v každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Žaloba, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni 150.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8 % ročně z této částky od 5. 6. 2010 ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů, přičemž v každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, se **Z A M Í T Á**.
- III.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Touto žalobou se žalobkyně domáhala proti státu náhrady nemajetkové újmy v penězích ve výši 200 000,- Kč s 8% ročním úrokem z prodlení od 5.6.2010 do zaplacení. Neboť se domnívá, že na základě nezákonného usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství Brno-venkov sp. zn. [REDAKCE] ze dne 27.2.2008 bylo proti ní zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání podala stížnost, která byla zamítnuta jako nedůvodná. Rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 2.9.2009, č.j. [REDAKCE] byla žalobkyně zproštěna obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro něž byla stíhána. Rozsudek nabyl právní moci dne 30.9.2009. V důsledku trestního stíhání vznikla žalobkyni škoda spočívající ve vynaložených nákladech na právní zastoupení a nemajetková újma. Žalovaná stanoviskem ze dne 2.6.2010 uhradila škodu, náhradu nemajetkové újmy odmítla a konstatovala porušení práva ve smyslu ust. § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. Řízení mělo negativní dopad na její psychickou pohodu a zdraví, trestní věc nebyla sice medializována, ale byla jí pozastavena výplata výsluhového příspěvku, navíc jako [REDAKCE] [REDAKCE] s nárokem na výsluhový příspěvek neměla nárok na podporu v nezaměstnanosti. Jejím jediným příjmem byl tak vdovský důchod ve výši [REDAKCE]-Kč. Pro zajištění příjmu byla nucena prodat [REDAKCE] a zrušit životní pojistku uzavřenou do [REDAKCE]. Žalobkyně byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a v důsledku trestního stíhání nebyla schopna najít práci, usilovala i o zaměstnání neodpovídající svou nízkou úroveň jejímu vzdělání a kvalifikaci, ale ani takové nezískala.

Žalovaná se žalobou nesouhlasila, navrhla její zamítnutí. Potvrdila, že se žalobkyně před podáním žaloby obrátila se svým nárokem na Ministerstvo spravedlnosti. Učinila nesporným, že trestní stíhání žalobkyně bylo započalo dne 27.2.2008 pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. c) trestního zákona a skončilo dne 30. 9. 2009, kdy nabyl právní moci zprošťující rozsudek Okresního soudu v Jihlavě ze dne 2.9.2009, č.j. [REDAKCE]. Dále učinila nesporným, že konstatovala svým porušení práva ve smyslu ust. § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. a že žalobkyni nebylo poskytnuto přiměřené zadostiučinění v penězích. V době zahájení trestního řízení žalobkyně již nebyla ve služebním poměru, pokud by tomu bylo obráceně, předmětné trestní řízení by do života žalobkyně zasáhlo důrazněji. K obtížné majetkové situaci, do které se žalobkyně měla dostat právě v důsledku vedeného trestního řízení, uvádí, že v protokolu o jejím výslechu je uvedeno, že žalobkyně vlastní [REDAKCE] a [REDAKCE], což hodnotí jako majetkové poměry spíše nadstandardní. Dávat do souvislosti s trestním řízením prodej [REDAKCE] a zrušení životní pojistky se jeví jako účelové. Žalovaná sporovala tvrzení žalobkyně, že trestní řízení jí znemožnilo práci ve veřejné správě a že by byla odmítnuta její žádost o udělení víza.

Obvodní soud pro Prahu 2 vydal dne 31.5.2012 ve věci rozsudek, č.j. 17 C 189/2010-56, kterým žalobkyni přiznal částku 18.750,- Kč s příslušenstvím. Městský soud

v Praze, usnesením ze dne 13.12.2012, č.j. 29Co 411/2012-93 rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, neboť soud věc nesprávně právně posoudil.

Skutečnost, že žalobkyně před podáním žaloby svůj nárok uplatnila nejprve u Ministerstva spravedlnosti dne 19.11.2010, byla mezi účastníky nesporná a navíc byla prokázána dopisy žalobkyně a Ministerstva. Mezi účastníky bylo dále nesporné, že žalovaná konstatovala svým Stanoviskem ze dne 2.6.2010 porušení práva ve smyslu ust. § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. a žalobkyni nebylo poskytnuto přiměřené zadostiučinění v penězích.

Obsahem spisu Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. [REDAKCE] bylo prokázáno, že usnesením Okresního státního zastupitelství Brno-venkov č.j. [REDAKCE] ze dne 27.2.2008 bylo zahájeno trestní stíhání žalobkyně jako obviněné z tr. činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst.1, písm. c) tr. zákona. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 7.3.2008. Usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 2.4.2008 byla zamítnuta stížnost žalobkyně proti usnesení o zahájení trestního stíhání jako nedůvodná. Při výslechu dne 13.3.2008 žalobkyně ke svým majetkovým poměrům uvedla, že má [REDAKCE] a [REDAKCE]. Dne 1.7.2008 byla Okresnímu soudu v Jihlavě doručena obžaloba, že žalobkyně jako veřejný činitel v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch nesplnila povinnost vyplývající z její pravomoci a tím spáchala tr. čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. c) tr. zákona. V závěrečné řeči státní zástupce navrhl, aby byl žalobkyni uložen trest odnětí svobody v druhé čtvrtině zákonné sazby s podmíněným odkladem na přiměřenou dobu. Pokud by soud považoval tento trest za přísný, státní zástupce navrhl přiměřený peněžitý trest. Rozsudkem ze dne 2.9.2009 č.j. [REDAKCE] byla žalobkyně zproštěna obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu. Žalobkyně nebyla dosud trestně stíhána.

Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 18.2.2008 č.j. [REDAKCE] bylo prokázáno, že byl žalobkyni přiznán od [REDAKCE] výsluhový příspěvek ve výši [REDAKCE]-Kč měsíčně a že jí bude poskytnut doplatek výsluhového příspěvku od [REDAKCE] do [REDAKCE] ve výši [REDAKCE]-Kč, který obdrží v březnu 2008. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 27.3.2008 č.j. [REDAKCE] bylo prokázáno, že od 1.4.2008 byla zastavena výplata výsluhového příspěvku s tím, že výsluhový příspěvek se vyplátí až po pravomocném skončení trestního řízení zahájeného usnesením Okresního státního zastupitelství Brno-venkov č.j. [REDAKCE] ze dne 27.2.2008. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 9.10.2009 č.j. [REDAKCE] bylo prokázáno, že žalobkyni byl po skončení řízení sp. zn. [REDAKCE] za dobu od 1.4.2008 do 31.10.2009 poskytnut v listopadu 2009 doplatek výsluhového příspěvku ve výši [REDAKCE]-Kč a byla obnovena výplata měsíčního příspěvku.

Potvrzením Úřadu práce ČR-Krajské pobočky v Jihlavě ze dne 3.1.2012 bylo prokázáno, že žalobkyně byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od [REDAKCE] do [REDAKCE], nebyla jí poskytována podpora v nezaměstnanosti a byla jí poskytována podpora při rekvalifikaci v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] a od [REDAKCE] do [REDAKCE]. Průběžným vyhodnocením a aktualizací individuálního akčního plánu ze dne 26.10.2011 bylo prokázáno, že žalobkyně byla ještě ke dni [REDAKCE] vedena v evidenci uchazečů o

zaměstnání. Soud má prokázáno, že žalobkyně jako [REDAKCE] s nárokem na výsluhový příspěvek neměla nárok na podporu v nezaměstnanosti.

Soud z provedených důkazů, a to především z průběžných vyhodnocení a aktualizací individuálního akčního plánu ke dni 4.8.2011, 8.3.2010, 11.5.2009, 3.3.2009, 10.5.2011, 17.2.2011, 22.11.2010, 26.5.2010, 8.12.2009, 2.11.2009, 12.7.2009 nemá za prokázané tvrzení žalobkyně, že nemohla sehnat zaměstnání v příčinné souvislosti se zahájením a vedením jejího trestního stíhání. Dále soud nemá z provedeného důkazu, kupní smlouvou ze dne [REDAKCE] za prokázané tvrzení žalobkyně, že [REDAKCE] v kupní smlouvě uvedený byl prodán v příčinné souvislosti se zahájením a vedením jejího trestního stíhání.

Na základě prokázaných skutečností, činí soud tento závěr o skutkovém stavu. Žalobkyně byla účastníkem řízení vedeného u Okresního soudu v Jihlavě pod sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] v procesním postavení obviněné, později obžalované. Trestní stíhání žalobkyně bylo zahájeno dne 7.3.2008, kdy jí bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 27.2.2008. Kladeno za vinu jí bylo spáchání trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. c) tr. zákona, za který hrozí trest odnětí svobody šest měsíců až tři léta nebo zákaz činnosti. Osobní svoboda žalobkyně nebyla po dobu trestního stíhání omezena a žalobkyně byla rozsudkem ze dne 2.9.2009 č.j. [REDAKCE] který nabyt právní moci dne 30.9.2009, zproštěna obžaloby. V příčinné souvislosti s trestním stíháním byla žalobkyni od 1.4.2008 do 3.1.2009 zastavena výplata výsluhového příspěvku, doplatek příspěvku ve výši [REDAKCE]-Kč byl žalobkyni vyplacen v listopadu 2009 po skončení trestního stíhání. Služební poměr žalobkyně skončil dne [REDAKCE] tedy ještě před zahájením trestního stíhání, v důsledku reorganizace [REDAKCE] Žalobkyně nebyla dosud trestně stíhána.

Věc soud posoudil podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (dále jen "zákon"). Jako nárok na zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí, kterým bylo nezákonné trestní stíhání, tedy zásah do osobností sféry žalobkyně spočívající v nedůvodném trestním stíhání. Zjištěný skutkový stav soud právně posoudil tak, že v daném případě je dán odpovědnostní titul dle ustanovení § 5 písm. a) zákona, tedy nezákonné rozhodnutí, jímž je dle konstantní judikatury v případě zproštění obžaloby usnesení o zahájení trestního stíhání. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle § 8 odst. 1 lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle ust. § 31a odst. 1,2 zákona se bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za

vzniklou nemajetkovou újmu, a to v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující.

Dle ustanovení § 31a odst. 1 zákona se proto soud zabýval vznikem nemajetkové újmy a otázkou formy a výše zadostiučinění v případě, že nemajetková újma žalobci vznikla. Pokud jde o samotnou existenci nemajetkové újmy, vyšel soud z předpokladu vyjádřeného Ústavním soudem v nálezu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08, že již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění liché, což je posléze pravomocně ztvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován nestal, případně nebyl trestným činem. Uvedený výrazný zásah do soukromého a osobního života jednotlivce způsobený samotným trestním stíháním presumuje dle soudu vznik nemajetkové újmy. Soud se proto zabýval hodnocením výše uvedených zákonných kritérií pro stanovení formy a výše zadostiučinění v konkrétním případě. Ve smyslu judikatury nejvyššího soudu (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 3Cdo 2813/2011) zabýval se soud povahou trestní věci, délkou trestního řízení, následky způsobenými trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby a při stanovení formy a výši zadostiučinění přihlédl k okolnostem, za nichž nemajetkové újmě došlo.

Podle ustanovení § 50 odst. 7 z.č. 435/2004 Sb, zákona o zaměstnanosti, u uchazeče o zaměstnání, který má nárok na výsluhový příspěvek a současně mu vznikne nárok na podporu v nezaměstnanosti (§ 39), se výše podpory v nezaměstnanosti stanoví jako rozdíl mezi podporou v nezaměstnanosti stanovenou podle odstavce 3 věty první a výsluhovým příspěvkem nebo příspěvkem za službu. V případě žalobkyně byl výsluhový příspěvek jako uchazečky o zaměstnání vyšší než podpora v nezaměstnanosti, na kterou by měla nárok. Za této situace se aplikovalo ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona o zaměstnanosti a uchazeči o zaměstnání nebyla podpora v nezaměstnanosti vůbec přiznána, neboť její příjem v nezaměstnanosti měl být dostatečně zajištěn z výsluhového příspěvku. Zákonodárce zde neměl v úmyslu uchazeči o zaměstnání poskytovat maximální výši podpory v nezaměstnanosti, pokud zároveň pobírá výsluhový příspěvek. Žalobkyni byl přiznán výsluhový příspěvek od [redacted] ve výši [redacted],-Kč, od [redacted] byla však zastavena výplata výsluhového příspěvku v souvislosti se zahájením tohoto trestního stíhání žalobkyně a až po skončení trestního řízení byl žalobkyni v listopadu 2009 poskytnut doplatek výsluhového příspěvku za období trestního stíhání. Žalobkyně jako [redacted] s nárokem na výsluhový příspěvek neměla nárok na podporu v nezaměstnanosti, od [redacted] a dále i po skončení trestního stíhání od [redacted] do [redacted] pobírala žalobkyně jen podporu při rekvalifikaci. Soud má tedy prokázáno, že v období trestního stíhání (od 1.4.2008-31.10.2009, tedy 1 rok a 7 měsíců) nebyl žalované vyplácen výsluhový příspěvek a díky nároku na výsluhový příspěvek v částce vyšší, než by činila podpora v nezaměstnanosti, jí nemohla být vyplácena ani podpora v nezaměstnanosti.

Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí, neboli v příčinné souvislosti s vedením trestního stíhání, vznikla žalobkyni nemajetková újma, neboť před podáním žaloby žalovaný, resp. Ministerstvo spravedlnosti, konstatovalo dle § 31a odst. 2 zákona porušení práva, čímž poskytlo žalobkyni zadostiučinění právě ve formě samotného konstatování porušení práva. Soud je tak s účastníky zajedno, že v příčinné souvislosti se zahájením a vedením trestního stíhání, které neskončilo

pravomocným odsuzujícím rozsudkem, naopak žalobkyně byla obžaloby dle ust. § 226 písm. a) tr. řádu zproštěna, žalobkyni bez dalšího vznikla nemajetková újma. Spor byl mezi účastníky pouze v tom, zda samotné konstatování dle § 31a odst. 2 zákona je dostatečným zadostiučiněním za vzniklou nemajetkovou újmu, či je třeba poskytnout přiměřené zadostiučinění v penězích.

Na základě shora uvedeného dokazování a zákonných ustanovení má soud prokázáno, že žalobkyni **vznikla nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání nemajetková újma**. Zahájení a vedení trestního stíhání za skutek, v němž je spatřován trestný čin, za který lze dle trestního zákona uložit nepodmíněný trest odnětí svobody, negativně ovlivňuje nemajetkovou sféru žalobkyně, a je spojeno s pocity tísně a psychické nepohody. V řízení bylo prokázáno, že po jistou dobu byla žalobkyni v souvislosti s trestním stíháním zastavena výplata výsluhového příspěvku, přestože doplatek byl žalobkyni po skončení trestního stíhání vyplacen, o výsluhový příspěvek nepřišla trvale. Soud vzal dále v úvahu délku trestního stíhání žalobkyně (žalobkyně byla trestně stíhána zhruba 1 rok a 7 měsíců), kterou nepovažuje sice za dlouhou. Ale žalobkyně nebyla předtím trestně stíhána a jako osoba, která většinu svého života pracovala jako policistka, vnímala své trestní stíhání velmi citlivě. Trestní stíhání se navíc týkalo profesní činnosti žalobkyně, i když jí nebyl dotčen její služební poměr, neboť ten skončil ještě před zahájením trestního stíhání, dne 31.12.2007 a předmětné trestní stíhání bylo zahájeno až usnesením ze dne 27.2.2008. V řízení bylo taktéž prokázáno, že v evidenci uchazečů o zaměstnání byla žalobkyně vedena před i po skončení trestního stíhání.

Co se týče **povahy trestní věci**, tak v konkrétním případě bylo trestní stíhání žalobkyně zahájeno pro trestný čin dle § 158 odst. 1 písm. c) trestního zákona, zneužívání pravomoci veřejného činitele. V tomto směru je třeba uzavřít, že žalobkyně jako [REDAKCE] musela probíhající trestní stíhání vnímat jako intenzivní zásah do své osobnostní sféry vyšší měrou.

Pokud jde o **délku trestního řízení**, je zřejmé, že délka trestního řízení přesahující 1 rok a 7 měsíců, není příliš dlouhá doba pro takto závažné obvinění, ale přesto musela v mysli žalobkyně zanechat značnou stopu. Jako následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby shledává soud, na základě provedeného dokazování, především ztíženou možnost žalobkyně nadále hledat zaměstnání v podobném oboru v době trestního stíhání.

Při stanovení **formy a výše** zadostiučinění soud dále přihlédl k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo, přičemž v řízení nebylo prokázáno, že skutek, pro který byla žalobkyně trestně stíhána, by se stal. Uvedenou skutečnost hodnotí soud v souladu s výše uvedenou judikaturou Nejvyššího soudu jako okolnost zvyšující náhradu za způsobenou nemajetkovou újmu.

Z popsaných důvodů vidí soud **zásah do osobnostní sféry žalobkyně** v důsledku nezákonného trestního stíhání jako menší, avšak za důležitou okolnost pro stanovení formy a výše odškodnění považuje soud to, že nebylo prokázáno, že žalobkyně se skutku, ze kterého byla viněna, dopustila. Navíc má soud prokázáno, že v období trestního stíhání (od 1.4.2008-31.10.2009, tedy 1 rok a 6 měsíců) nebyl žalované dočasně vyplácen výsluhový příspěvek a

díky nároku na výsluhový příspěvek v částce vyšší, než by činila podpora v nezaměstnanosti, jí nemohla být vyplácena ani podpora v nezaměstnanosti, jejím jediným příjmem v tomto období byl vdovský důchod. Toto trestní stíhání mělo tedy za důsledek, dočasnou ztrátu pravidelných příjmů, což pro matku se studujícím synem [REDAKCE] jistě muselo znamenat výrazný problém. Zhodnocením shora uvedených kritérií, dospěl soud k závěru, že v daném případě, zejména s ohledem na následky způsobené v osobnostní sféře žalobkyně, není dostačující satisfakcí za nemajetkovou újmu pouhé konstatování porušení práva a je proto třeba přistoupit pro zadostiučinění v penězích. Soud má za to, že přiměřeným zadostiučiněním s přihlédnutím ke shora uvedeným kritériím je pro žalobkyni finanční částka ve výši 50.000 Kč.

K požadavku na zaplacení úroku z prodlení soud uvádí, že prodlení žalované nastalo dnem následujícím po uplynutí šestiměsíční lhůty k předběžnému uplatnění nároku u příslušného úřadu. V konkrétním případě byl nárok uplatněn dne 19.11.2009, zákonná lhůta tak uplynula dne 19.5.2010, dnem následujícím se žalovaný dostal do prodlení. Stanovení počátku prodlení žalobkyní na den 5.6.2010 neodporuje zákonu a bylo mu proto vyhověno.

Lhůta k plnění ve vyhovujícím výroku o věci samé byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř., když soudu je z jeho úřední činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technologicko-organizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaný jako organizační složka státu řídí.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož má úspěšná žalovaná nárok na náhradu nákladů řízení, té však v tomto řízení žádné náklady nevznikly, proto soud rozhodl, tak jak je uvedeno ve výroku III., že žádný z účastníků nemá právo na náhrad nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný u soudu podat návrh na výkon rozhodnutí nebo návrh na nařízení exekuce.

V Praze dne 17. ledna 2014

Mgr. Katarína Kuhnová, v.r.

samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

Masopustová